הכתוב ומיעט, מרבה אני את (I) אלו שהיה פסולן בקדש ומוציא אני את (II) אלו שלא היה פסולן בקודש ורבי יהודה מייתי לה מהכא *מפני מה אמרו לן בדם כשר שהרי לן כשר באימורין, לן באימורין כשר שהרי לן כשר בבשר, יוצא *שהיוצא כשר בבמה טמא הואיל והותר לעבודת ציבור חוץ לזמנו הואיל ומרצה לפיגולו חוץ למקומו הואיל ואיתקש לחוץ לזמנו, שקבלו פסולין וזרקו את דמו בהנך פסולי א] דחזו לעבודת ציבור *וכי דנין דבר שלא בהכשרו מדבר שבהכשרו? תנא אזאת תורת העולה ריבה סמיך ליה. א"ר יוחנן *השוחט בהמה בלילה בפנים ב] (המעלה בחוץ פטור בחוץ) והעלה בחוץ חייב

לא

[לעיל כה.]

ור' יהודה מייתי לה. לשאר פסולין מהכא: לן בדם כשר. שאם עלה לא ירד: שהרי לן כשר באימורין. שאם עלו לא ירדו: שהרי לן כשר בבשר. כגון בשר שלמים הנאכלין לשני ימים: יוצא כו'. וביוצא ג](דאימורי) עולה ואימורי קדשים אבל יוצא דדם (א) ד] פוסל רבי יהודה דנפקי לה תלתא פסולי מתלתא מיעוטי ומסתברא למעוטי יוצא *דדם: ה](ונשחט חוץ)· לזמנו דאשכחן ליה ריצוי אפילו בפנים שמרצה לפיגולו ליענש כרת: דחזו לעבודת ציבור. כגון טמא: דבר שלא בהכשירו. כגון לן באימורין: מדבר שבהכשירו. לן בבשר, ויוצא דמקדש מיוצא דבמה שאין שם מחיצה: סמיך ליה. לאסמכתא למילתיה: השוחט בהמה בלילה בפנים. והעלה אותה בחוץ חייב משום מעלה בחוץ ואפילו לר' יהודה דאמר אם עלתה בפנים תרד ולא מיבעיא הך דאם עלו לא ירדו דחייב על העלאתן בחוץ כדאמרינן בפ' השוחט (לקמן דף קיא:) דהא מתקבלין בפנים אלא אפילו הך ו]דלר' יהודה תרד חייב:

לא

יוסף ז] *לא ירדו וקאמר אליבא דרבי יהודה כ"ע לא פליגי דירדו כי פליגי אליבא דר"ש רב יוסף כר"ש ורבה אמר לך ע"כ לא קאמר ר"ש אלא בניתנין למטה שנתנן למעלה כו' ולעולם בנשחטין בצפון וקבל דמן בצפון ומדנקט למטה שנתנן למעלה משמע דפליגי בה דה"ל למנקט נשחטה בלילה ונשפך דמה ויצא דמה וי"ל דהכי פי' רב יוסף כר"ש דמשמע ליה ניתנין למעלה שנתנן למטה אפילו עולת העוף שמלקה ומיצה דמה למטה דהוי כעין שינוי מקום דשחיטת קדשי קדשים וקבלת דמן מצפון לדרום ורבה אמר ע"כ לא קאמר ר"ש אלא בזבחים הניתנין למטה שנתנן למעלה ולעולם ח] בשחטה בצפון אבל בעולת העוף שעשאה למטה ובקדשי קדשים ששחטן בדרום מודה ר"ש לרבי יהודה שירדו והא דקאמר לעיל בפרק שני (דף כז:) קתני מיהא הניתנין למטה שנתנן למעלה ולא פליג רבי יהודה אע"ג דלרב יוסף יש במשמע ניתנין למעלה שנתנן למטה אפילו עולת העוף שעשאה למטה דפליג ר' יהודה כיון דמודה בדמי זבחים שייך שפיר לומר דלא פליג ר' יהודה אלא ירדו דניתנין למעלה שנתנן למטה כמו בקבלו פסולין וזרקו את דמן דקאמר בסמוך דלא פליג רבי יהודה אע"ג דלא מודה לר"ש אלא בהנך דחזו לעבודת ציבור ור"ש אפילו בהנך דלא חזו לעבודת ציבור קאמר דלא ירדו דלא גרע משנשפך הדם ונאבד לגמרי דלא ירדו לר"ש ומיהו צריך עיון כי שמא בשנשפך הדם ונאבד קודם קבלה לא יאמר ר"ש לא ירדו בשביל שחיטה לבדה אלא בשנשפך מן הכלי ונאבד אחר קבלה ופסולין דלא חזו לעבודת ציבור דלא אשכחן להו הכשר בשום מקום אם קבלו נמי את הדם לא יאמר ר"ש אם עלו לא ירדו דמשום שחיטה *לבדה שחיטה כשרה לא יחשבנו פסולו בקדש כדמשמע בריש מעילה (דף ב: וג.) שאפילו שחט בצפון וקבל בדרום לא היה ט] חושבן רבה פסולו בקדש דקמותיב ליה רב יוסף ממתני' דחטאת העוף (לעיל דף סו:) י] וכולן אין מטמאין בגדים אבית הבליעה בעולת העוף שעשה למטה ולעיל מוקמינן לה בגמ' במיצוי ולא במליקה ומייתי מינה ראיה לדרום יא] *וגבי קדשי קדשים דחשיב פסולו בקדש א"כ אע"פ שנעשית המליקה בהכשר יב] שהיה במקום שחיטה לא היה חושבו פסולו בקדש לרבה עד דאותביה רב יוסף אלמא בשחיטה לבדה בהכשר לא חשיב לרבה פסולו בקדש ומיהו יש לדמות פסול מיצוי לפסול שחיטה יותר יג] מקבלה כיון שבמיצוי הוא ממלה ומוציא הדם מן הגוף כמו שעושה בשחיטה: **ומוציא** אני את אלו שלא היה פסולן בקדש. בריש פרק יוצא דופן (נדה דף מא.) משמע דלא איצטריך יד] האי קרא לנפסלו כשהן חולין אלא לנפסלו לאחר שהוקדשו והשתא רובע ונרבע טו] דיאסרו ניחא אבל מוקצה ונעבד קשה דאין אדם אוסר דבר שאינו שלו וי"ל דאיירי בקדשים קלים ואליבא דר' יוסי הגלילי דאמר ממון בעלים הוא וכן מפרש בפרק בתרא (לקמן דף קיד.) וא"ת אתנן ומחיר אי לאחר שהוקדשו נתן לזונה ובקדשים קלים כרבי יוסי הגלילי הא לא הוי אתנן כדדרשינן בשלהי כל האסורין (תמורה דף ל:) לכל נדר פרט לנדור וי"ל בבהמת קדשים מעוברת ונתן לה העובר וקסבר וולדות קדשים בהווייתן הן קדושים לאחר שילאו לאויר העולם ומ"מ הוי כלאחר שהוקדש כיון דקדיש אגב אימיה וכן בפ' בתרא (לקמן דף קיד.) קרי ליה ראוי לפתח אהל מועד אע"ג דהוי חולין עד שעת יציאתו וכלאים ויוצא דופן בוולדות קדשים והתם בפ' יוצא דופן (נדה דף מא.) פי' בקונטרס דל"ג בהווייתן הן קדושים טז] ולפי מה שפירשתי ניחא וע"כ הא שמעינן לר"ש בסוף דם שחיטה (כריתות דף כג.) דקסבר בהווייתן הן *קדושים יז] מה אמר דאם עלו ירדו וגם משום הך דאתנן ומחיר דשמעתין דלא משכחת לה אלא בוולדות קדשים ובהווייתן הן קדושים אבל קשה כלאים ויוצא דופן היכי משכחת לה דקדושים הוולדות דכיון דלא חזו להקרבה וגם קסבר בהווייתן קדושים לא חל על וולדות קדושה כלל כדתנן פרק כיצד מערימין (תמורה דף כד:) רשב"ג אומר ילדה טומטום ואנדרוגינוס אין קדושה יח] [חלה] עליהן *וקסבר בהווייתן [הן] קדושים ולא חלה אפילו קדושת דמים יט] וי"ל דמקדישן בבטן קדושת הפה וקשה על ר"ש דסבר בהווייתן ממתני' דסוף תמורה (דף לג:) כ] אלו הנקברין קדשים שהפילו ובלאו הכי קשה מבשר בחלב דתני בהדייהו דמשמע דלא פליג עלייהו ר"ש אלא על חולין שנשחטו בעזרה *ואילו קדשים שהפילו אין קדושה חלה עליהן כיון דסבר בהווייתן קדושים כמו טומטום ואנדרוגינוס וגם *בשר בחלב אמר ר"ש דמותר בהנאה בפ"ק דבכורות (דף י.) א"כ אמאי הוו בקבורה וצ"ל דפליג עלייהו ר"ש ולא ליהוו בקבורה א"נ בקדשים שהפילו מודה דבקבורה *דקדושין משום דאי הוו בר קיימא הוו חזו להקרבה להכי לא דמו לטומטום ואנדרוגינוס והכי צריך לפרש שילהי בהמה המקשה (חולין דף עז.) גבי הפילה שליא במוקדשים תקבר ומפרש טעמא משום דרובא בר הקדש הוא וקשיא לר"ת אי סבר וולדות קדשים ממעי אמן קדושין אפילו כולן קדושין ואי סבר בהווייתן קדושין אין חלה קדושה על שום דבר דלא חזי להקרבה כדאמר רשב"ג גבי טומטום ואנדרוגינוס אלא י"ל דנפלים עדיפי כיון דאי הוו בר קיימא הוו חזו להקרבה וחל עלייהו קדושה והייט כא] [דאמר] התם רובא בר מקדש *לאפוקי טומטום ואנדרוגינוס*: הגה"ה יוצא שהרי יוצא כשר בבמה. יוצא דאברי עולה ואימורין קאמר אבל יוצא דדם (ב) פסיל ר' יהודה וא"ת מהאי טעמא נמי כב] ליתכשר יוצא דדם וי"ל דהכשר דם חמור ולא ילפינן מבמה אם לא נמצא לו הכשר בפנים ועוד י"ל דבבמה הוי בהכשרו ואע"ג דבאימורין ילפינן שלא בהכשרו מבהכשרו ע"י ריבוי תורת מיהו בדם המתיר לא ילפינן כדפירשנו לעיל בפ' איזהו מקומן (דף נא. ד"ה מפני) דדייק דבר הלמד בבנין אב חוזר ומלמד בבנין אב מדילפינן לן דמה מלן דאימורין ולן דאימורין מלן דבשר ואמאי נילף דם שנפסל בשקיעת החמה *מאימורין דכשרין דלא מיפסלי אלא בעמוד השחר כג] וכ"ת משום דלן בדם אחר עמוד השחר לא מצי גמר מאימורין מה בכך הא לא מלינו פסול עמוד השחר בדם כלל ועוד כיון שלמדנו דאחר שנפסל לא ירד אין חילוק בין שקיעת החמה לעמוד השחר דאי לא תימא הכי לן בדם שתי *ליגות מנין הא אין כיוצא בו כד] בבשר אלא ודאי לא גמרינן (ג) דם מהכשרו והכי חשיב ליה בנין אב מבנין אב דלא מצי למילף אלא מלן דעמוד השחר דאימורין והכי נמי לא קייל להו דילמא לן בדם ובאימורין כשר שהרי לן כשר בבשר ולכך נמי אצטריך למימר חוץ למקומו הואיל ואיתקש לחוץ לזמנו דלא מצי למימר הואיל וכשר בבמה וכן קבלו פסולין לא מכשר אלא בהנך דחזו לעבודת ציבור אבל זר לא אף על גב דכשר בבמה ומיהו אשכחן דילפינן (ד) מהכשרו בדם מדם כגון ניתנין למעלה ולמטה לפי שכל אחד כשר בחבירו וגם לא הוצרך כאן לפרש הטעם לפי שהוא פשוט כה] ושלא לשמו דפסח וחטאת שכשר בשאר קרבנות ומיהו קשה דלעיל בפרק חטאת העוף (דף סח:) גבי זר וסכין מטמאין בבית הבליעה פריך דנילף זר מבמה דתניא מנין ליוצא כו' ומאי קושיא הא האי תנא גופיה לא יליף כדפי' דמוקי בחזו לעבודת צבור ולא גמרי נמי דם מבמה ועוד הא דמכשר התם מליקת שמאל משום דאשכחן ליה הכשירא ביוה"כ הא לא ילפינן מבהכשרו וכן *ליגה מאברים ופדרים הא רבי יהודה פסיל ליה הכא וי"ל דלעיל פירשתי דההיא סוגיא כר"ש וכולה מתני' דהתם דמפלגא לענין כו] בליעה (ה) לענין בין פסולו בקדש כר"ש דהכא דבריש מעילה מדמי כז] בית הבליעה ואם עלה לא ירד להדדי וה"ק נילף מבמה לר"ש כי היכי דגמר בברייתא פסול *דאימורים לרבי יהודה ומיהו לא נגמרי אתיא כר"ש מדפסלה מליקת שמאל ור"ש מכשר לה לפי גירסת ר"ת דלעיל בפרק שני (דף כד:*) דגרים והא תנן מלק בשמאל כו' *א"כ י"ל דלרבי יהודה לא יעמיד המיעוטין בעוף מיהו לעיל (דף סג:) פסלינן בעוף טפי מבהמה גבי פלוגתא דרבי יוסי הגלילי ור"ע דמה כבשים ראוים כו' ומיהו קשה לרבי יהודה ילא דמה ליתכשר דנילף מיולא דאימורים ואימורים מבמה כמו לן דדם מאימורים ולן דאימורים מבשר א"כ ילא דאימורים מבשר שלמים דכשרים חוץ לקלעים ומילא שמעת חוץ לירושלים דאין חילוק בין חד פסולא לתרי פסולי כדפירשנו והא דנקט *הכא קרא מבמה ניחא לאשכוחי הכשירא ביוצא דאימורין גופייהו אבל גבי לן דנגמר מבשר לא הוה מצי לאשכוחי באימורין לן כח] בבמה דכשר דהא תנן בפ' בתרא (לקמן דף קיג.) הזמן הנותר והטמא שוין בזה ובזה :

לא

אשר לא נ"ק

יט א מיי' פ"ט מהל' פסולי המוקדשין הלכה יז :

גליון הש"ס

תום' ד"ה ומולא וכו' לאפוקי טומטום ואנדרוגינוס. עי' לקמן דף קיד ע"א תוס' ד"ה וקסבר : באו"ד אי נמי המיוחדין. ע"ל דף סח ע"א תוס' ד"ה מלק :

נושא
השוחט בהמה בלילה בפנים
והעלה בחוץ - חייב

צ"ל לבדו שמעשה בהכשר לא כו' נ"ק

גבי נ"ק

קדושים וגם משום כו' כנ"ל נ"ק

דקסבר בהווייתן הן קדושים כו' נ"ק

ושלא קדשים נ"ק

גירסת הש"ק דדם ספ"ד ואח"כ מס"ד לפגולו כו' שמא כס"ד ואח"כ מס"ד חוץ לזמנו כו' כרת כס"ד ותיבת מדנבחנו ותיבת דחזו יש למחוק

[לעיל סח: ע"ש. מנחות ה מח:]

[לעיל נא. סט.]

לקמן קיח: ע"ש

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה יוצא וכו' פסול לר' יהודה וכו' יוצא דדם כס"ד ואח"כ מ"ס ונשחט חוץ : (ב) תוס' ד"ה ומולא וכו' פסול לר' יהודה וכו' ועוד י"ל דפסול דם לא ילפינן מבמה משום דהוי הכשירו בכך ואע"ג דבאימורין ילפינן וכו' מיהו בדם החמור לא ילפינן וכו' דדייק דדבר הלמד : (ג) בא"ד אלא ודאי לא גמרינן פסול דם מהכשרו וכו' ולהכי נמי לא קייל להו דלימא לן בדם : (ד) בא"ד ומיהו אשכחן דילפינן פסול מהכשרו בכך בדם מדם: (ה) בא"ד לענין בליעה בין פסולו כצ"ל ותיבת לענין נמחק:

בכשר נ"ק

ג"י הש"ק דקדושה חלה עליה משום דאי הוו בר קיימא חזו כו'

[ועיין היטב תוס' חולין עז: ד"ה רובא ותוס' לקמן קיד. ד"ה וקסבר ותו' נדה מא. ד"ה קסבר]

דאם עלו לא ירדו מאימורין נ"ק

ליגות נ"ק.

ליגה מאברים נ"ק

גירסת הש"ק דאימורים מבמה לר"י [ד"ה וכרי]

ד"ל הכא מבמה ניחא ליה נ"ק

שיטה מקובצת

א] דחזו. עי' תוס' מנחות (דף ו ע"ב) : ב] תיבות המעלה בחוץ פטור בחוץ נמחק : ג] וביוצא דאיברי עולה. תיבת דאימורי נמחק: ד] דדם פסיל ר' יהודה דנפקא ליה תלתא : ה] ונשחט חוץ אות מ' ד' נמחק : ו] הך דלר' יהודה תרד חייב : ז] יוסף אמר לא : ח] ולעולם דשחטה בצפון: ט] לא היה חושבו: י] העוף דקתני וכולן : יא] לדרום גבי קדשי : יב] בהכשר שהיא במקום: יג] יותר מלקבלה כיון : יד] תיבת האי ל"ש ונמחק : טו] תיבת דיאסרו ל"ש: טז] קדושים דהא כ"ש למ"ד במעי אמן הן קדושים דאצטריך למעוטי מזאת ויש לפרש דה"ק דאפי' קסבר בהווייתן הן קדושים ניחא דאצטריך קרא למעוטי כיון דתפסול לא בא תחילה אלא בבת אחת אבל לא מצי למיגרם קסבר במעי אמן הן קדושים דע"כ הא שמעינן וכו' : יז] מה . ס"א ומיהו אמר : יח] אין קדושה חלה עליהן וקאמר דאף על גב דאין קדושת אמן חלה עליהן דקסבר בהווייתן קדושים ולא חלה עליהן אפילו : יט] וי"ל דמקדיש בבטן : כ] תמורה דתנן אלי : כא] והיינו דאמר התם רובא בר מוקדש : כב] נמי דתני ליתכשר. עיין תוס' (מנחות דף ו) : כג] ולן בדם אחר עמוד השחר דלא מצי ותיבות וכ"ת משום ואות ד' נמחק : כד] בו כשר בבשר : כה] פשוט וכן שלא לשמו דפסח וחטאת לפי שכשר בשאר : כו] לענין ב"ה הבליעה בין פסולו : כז] מדמי טומאת בית הבליעה ואם עלה לא ירד אהדדי וה"ק : כח] לן כשר בבמה דהא :